

عنوان مقاله:

تحلیلی بر الگوهای مکان یابی ایستگاههای مترو شهری (مطالعه موردی شهر تبریز)

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی، دوره 21، شماره 60 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

دکتر محمدرضا پورمحمدی - استاد گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تبریز

شیرین بدری اصل - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

افزایش جمعیت شهری و روند رو به تزاید مالکیت خودرو باعث بروز بسیاری از مشکلات عبور و مرور در حمل و نقل شهری گردیده است. یکی از راههای برون رفت از این دشواریها، توسعه حمل و نقل عمومی به ویژه سیستمهای ریلی و مترو شهری است که در سالهای اخیر در اغلب شهرهای بزرگ کشور راه اندازی شده است. در این مقاله سعی بر آن است که ضمن معرفی شبکه متروی شهر تبریز به ارزیابی ایستگاههای مکان یابی شده در طرح توسعه متروی تبریز با استفاده از ۱۸ شاخص در قالب روش تحلیل سلسله مراتبی پرداخته شده است. یافته های تحقیق نشان می دهد ایستگاه ۲۹ بهمن و ایستگاه استاد شهریار بیشترین امتیاز از متغیر کیفیت مبلمان و کمترین امتیاز را از این گزینه را ایستگاه خیام دارا است. ایستگاه ۴ در زیر شاخص وجود درمانگاه و اورژانس بیشترین امتیاز و ایستگاه ۶ کمترین امتیاز را داراست. کاربری های محدوده ایستگاه ۲ و ایستگاه ۷ ارتباط بیشتری با عملکرد ایستگاهها دارند. در بین ایستگاههای فاز اول خط یک ایستگاه استاد شهریار از لحاظ زیباشناختی امتیاز بیشتری را دارا است. ایستگاه ۱ به دلیل نزدیک بودن به دیو ائل گلی بیشترین وزن متغیر دسترسی به خدمات تاسیساتی را به خود اختصاص داده است. ایستگاه ۵ کمترین دسترسی به خدمات را در بین هفت ایستگاه دارد. ایستگاه ۳ در موقعیتی مکان یابی شده است که بیشترین رفت و آمد تاکسی ها می باشد و از میزان نظم واحدهای حمل و نقل بالایی برخوردار است. نتایج تحقیق حاضر می تواند در اولویت دهی اصلاح خدمات دهی ایستگاههای متروی تبریز مورد بهره برداری قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

ایستگاه های مترو، حمل و نقل، الگوهای مکانیابی، تحلیل سلسله مراتبی، شهر تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1304204>

